

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

XI legislatura · primer període · sèrie P · número 5

Dossier

Ple del Parlament

Sessió 4, dijous 19 de novembre de 2015

Presidència de la M. H. Sra. Carme Forcadell i Lluís

TAULA DE CONTINGUT

Declaració del Parlament de Catalunya de condemna dels atemptats de París i Beirut del novembre del 2015 i de solidaritat amb el poble francès i els altres pobles que pateixen el terrorisme 401-00001/11	3
Decret llei 3/2015, del 6 d'octubre, de modificació de la Llei 25/2010, del 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relativa a la creació del Registre de parelles estables 203-00022/10	4
Report de la Diputació Permanent 243-00001/11	16
Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones 401-00002/11	16

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El *Diari de Sessions del Parlament de Catalunya* (DSPC) reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient del ple.

Imprès al Parlament

ISSN: 0213-7976 (general)

0213-7984 (sèrie P)

DL: B-27.966-1980

www.parlament.cat

SESSIÓ 4

La sessió s'obre a les deu del matí i dos minuts. Presideix la presidenta del Parlament, acompanyada de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general i la lletrada Anna Casas i Gregorio.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat en funcions, acompanyat de la vicepresidenta del Govern i titular del Departament de Benestar Social i Família en funcions, i els consellers de Governació i Relacions Institucionals, d'Economia i Coneixement, d'Ensenyament, d'Interior, de Cultura i de Justícia en funcions.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Decret llei 3/2015, del 6 d'octubre, de modificació de la Llei 25/2010, del 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relativa a la creació del Registre de parelles estables (tram. 203-00022/10). Govern de la Generalitat. Debat i votació sobre la validació o derogació del decret llei (text presentat: BOPC 679/X, 3).

2. Report de la Diputació Permanent (tram. 243-00001/11). Mesa del Parlament. Substanciació.

La presidenta

Comença la sessió.

Declaració del Parlament de Catalunya de condemna dels atemptats de París i Beirut del novembre del 2015 i de solidaritat amb el poble francès i els altres pobles que pateixen el terrorisme

401-00001/11

Abans d'iniciar l'ordre del dia, els faig avinent que donarem lectura de la Declaració del Parlament de Catalunya de condemna dels atemptats de París i Beirut del novembre del 2015 i de solidaritat amb el poble francès i els altres pobles que pateixen el terrorisme.

Així mateix, en nom de la cambra, em plau saludar el cònsol general de França i altres membres del cos consular que avui ens acompanyen.

Iniciem la lectura de la declaració.

«Declaració del Parlament de Catalunya de condemna dels atemptats de París i Beirut del novembre del 2015 i de solidaritat amb el poble francès i els altres pobles que pateixen el terrorisme.

»El Parlament de Catalunya expressa la seva condemna més enèrgica dels atemptats perpetrats a París el 13 de novembre del 2015, els més greus ocorreguts en territori francès, com a conseqüència dels quals han mort 129 persones i hi ha 350 persones ferides. Aquests atemptats han estat reivindicats pel grup terrorista Estat Islàmic.

»El Parlament de Catalunya recorda i condemna també el doble atemptat que va tenir lloc a Beirut, la capital del Líban, el 12 de novembre de 2015, perpetrat igualment pel grup terrorista Estat Islàmic, que va causar quaranta víctimes mortals i gairebé dos-cents ferits.

»El Parlament de Catalunya expressa el seu rebuig a qualsevol estratègia que pretengui fracturar la societat o confrontar les persones per raons d'ètnia, origen, pensament o religió. Per això, condemna els atacs comesos a París i a Beirut.

»El Parlament de Catalunya considera irrenunciables els valors democràtics, la llibertat de pensament i de consciència i, especialment, el dret a la vida i el valor de la convivència per damunt de les diferències. Per aquest motiu, se solidaritza amb el poble francès i amb tots els països que pateixen el terrorisme i les conseqüències de les guerres i dels conflictes armats, causants de centenars de milers de desplaçats als països veïns en cerca de la pau i la llibertat. Alhora, el Parlament expressa la necessitat de garantir i respectar la llibertat religiosa i rebutja qualsevol tipus de criminalització de persones de religió musulmana per raó de llurs creences i els atacs a llurs símbols, i també amb relació a altres religions o opcions de consciència.

»El Parlament de Catalunya es compromet a col·laborar positivament en el repte de substituir la cultura de la violència per la cultura de la pau, fent de la prevenció de conflictes i la mediació la pràctica principal per a evitar o solucionar els conflictes. I apel·la, un cop més, a defensar i garantir la justícia social i el respecte als drets humans com

el millor mitjà per fer un món més segur. En aquest sentit, fa una crida perquè l'exercici d'aquesta violència no comporti pràctiques d'insolidaritat en l'acollida dels refugiats provinents de zones en conflicte bèl·lic.

»Finalment, el Parlament de Catalunya manifesta que la lluita contra el terrorisme no pot significar una limitació en els drets democràtics, la llibertat i la dignitat de les persones.

»Palau del Parlament, 19 de novembre de 2015.»

(Aplaudiments forts i perllongats.)

En homenatge a les víctimes guardarem un minut de silenci.

(La cambra serva un minut de silenci. Pausa.)

El vicepresident primer

El primer punt de l'ordre del dia...

Decret llei 3/2015, del 6 d'octubre, de modificació de la Llei 25/2010, del 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relativa a la creació del Registre de parelles estables

203-00022/10

...és el debat i la votació sobre la validació del Decret llei 3/2015, de 6 d'octubre, de modificació de la Llei 25/2010, del 29 de juliol, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relativa a la creació del Registre de parelles estables.

D'acord amb l'article 155.2 del Reglament, presenta aquest decret llei l'honorable senyor Germà Gordó, conseller de Justícia.

El conseller de Justícia (Germà Gordó i Aubarell)

Senyor president... Senyor president, membres del Govern, senyores i senyors diputats, abans d'iniciar la meua intervenció, em permetran que saludi els membres de la Comissió de Codificació de Catalunya presents en aquesta cambra, així com també el senyor Salvador Milà, membre de la Comissió de Justícia i Drets Humans en la darrera legislatura, els representants de les entitats municipalistes i el director general de Dret i Entitats Jurídiques.

Procedeixo, en nom del Govern, a sol·licitar a la cambra la convalidació del Decret 3/2015, de modificació de la Llei 25/2010, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la creació del Registre de parelles de fet.

El decret llei estableix un mandat que aquest mateix Parlament va adoptar mitjançant la Resolució 786/X, de 25 de setembre de 2014, pel qual instava el Govern a constituir un registre únic de parelles de fet en què es puguin inscriure totes les parelles de persones residents a Catalunya que ho desitgin i que acreditin el compliment de les condicions requerides pels articles 234-1 a 234-14, del llibre segon del Codi civil de Catalunya, relatiu a la persona i la família i també a la dissolució de parelles, sigui quin sigui el municipi on visquin.

La resolució també instava el Govern català a garantir que el Departament de Justícia, a l'hora d'establir i regular el registre, ho faci amb l'acord previ amb les associacions d'ens locals i, si escau, amb l'Administració de justícia, per tal que es puguin plaçar delegacions o finestretes d'accés a la inscripció i a la constitució o dissolució de les parelles de fet en la major part dels municipis de Catalunya, amb la màxima homologació i simplificació de criteris aplicables i dels requisits que cal acreditar.

Aquesta resolució va ser aprovada per unanimitat en el si de la Comissió de Justícia i Drets Humans, i en aquest sentit vull agrair la tasca que van desenvolupar tots els membres de la Comissió de Justícia en la darrera legislatura, molt especialment la seva presidenta i el seu màxim impulsor, el màxim impulsor d'aquesta resolució i també, per tant, d'aquest decret llei, d'alguna manera, el diputat Salvador Milà, aquí avui present.

El text vol dotar l'Administració de justícia dels instruments necessaris per tal de dur a terme la tasca encomanada i així donar un pas més per a estendre el règim d'igualtat de drets civils que gaudeixen les parelles establertes a Catalunya en l'àmbit del dret de caràcter públic, tot facilitant, entre d'altres, i per exemple, el dret a percebre la pensió de viudetat.

La normativa catalana i també la jurisprudència constitucional dels darrers anys han donat passes significatives en l'equiparació de drets en aquest camp. En concret, la Sentència del Tribunal Constitucional d'11 de març de 2014 ha considerat un mitjà útil i suficient per acreditar l'existència de la parella de fet a fi i efecte de poder rebre les esmentades prestacions de viudetat la seua inscripció en un registre específic creat per la comunitat autònoma o el municipi de residència de la parella.

Si fem recerca dels antecedents legislatius que ens han portat fins aquí, hem de començar fent esment de la Llei 10/98, d'unions estables de parella, la qual va significar una fita molt important per tal d'aconseguir la igualtat jurídica, econòmica i social de les diverses modalitats de parelles; va ser pionera no tan sols a l'Estat espanyol sinó també a nivell europeu.

Amb l'aprovació de la Llei 10/98 es van aconseguir unes millores notables de la protecció dels col·lectius de persones que estaven desprotegides i que tenien problemes de reconeixement per part de moltes institucions. Aquesta llei va servir perquè aconseguissin el reconeixement jurídic i social que necessitaven i que venien demanant des de feia molt de temps.

El pas següent va ser l'aprovació de la Llei 25/2010, que aprovà el llibre segon del Codi civil de Catalunya. Això significava el reconeixement i equiparació de les parelles de fet estables a les parelles matrimonials, pel que a la família es refereix, també en els drets successoris.

Quan es va treballar en l'elaboració de la Llei 10/98 es va debatre la necessitat d'incorporar al registre que servís per donar publicitat les parelles que ho volguessin. Després d'un estudi aprofundit es va arribar en aquell moment a la conclusió que era més adient la no-creació d'un registre per tal que les parelles estables es registressin.

Malauradament, la jurisprudència del Tribunal Constitucional ens ha fet canviar a tots d'opinió. Cal tenir en compte, d'entrada, que aquesta iniciativa legislativa no altera en absolut el contingut actual de la regulació substantiva de les parelles estables tal com figura en el llibre segon del Codi civil de Catalunya.

La proposta del decret llei parteix de les actuals formes de constitució d'una parella, conforme a l'article 234-1, sense modificar-les, i preveu el seu accés al registre que ara es crea mitjançant l'escriptura de constitució o l'escriptura de notorietat.

Amb aquesta regulació, que és continuadora de la recollida en aquella Llei 10/98, d'unions estables de parella, Catalunya fa una vegada més ús de la competència legislativa que l'article 149.1.8 de la Constitució reconeix a les comunitats autònomes amb dret civil propi per tal que el conservin, el modifiquin i el desenvolupin; competència que, amb caràcter exclusiu, també regula l'article 129 de l'Estatut català.

D'acord amb la doctrina jurídica, les unions estables de parella poden respondre a dos tipus de models: d'una banda, el factual o no formalitzat, que consisteix en la constitució per la convivència durant un cert període de temps o pel fet de tenir descendència comuna, i, d'altra banda, el formalitzat, que es basa en la constitució de la unió en document públic o per inscripció en un registre.

Segons aquests patrons, el model català és mixt, ja que admet ambdues possibilitats. No obstant, la constitució formalitzada no exigeix actualment cap mena d'inscripció en cap registre, ni la regulació del Codi civil estableix cap sistema de registre per a les parelles estables, ja que el legislador català va optar per un sistema de parelles no registrades.

En la Llei 6/2015, d'harmonització del Codi civil de Catalunya, la qual va modificar l'article 234-6, relatiu als acords assolits després del cessament de la convivència de la parella estable, sí que s'entén que al registre també han de tenir accés les escriptures de modificació i d'extinció de les parelles estables.

Hem de tenir present que la finalitat primordial d'aquesta regulació és la necessitat de protegir sense discriminació els efectes de les relacions familiars tant en l'àmbit del dret privat com en l'àmbit del dret públic.

S'ha considerat imprescindible introduir, amb urgència, una regulació adaptada a les seves exigències, tot creant en l'àmbit territorial de Catalunya un registre, per tant, de parelles estables.

La qüestió temporal i l'afectació de la iniciativa de ciutadans de caràcter públic posen en evidència la necessitat d'establir un registre que permeti a la persona subjecte al

dret civil de Catalunya l'exercici dels seus drets en igualtat de condicions a la resta de ciutadans.

Cal tenir en compte que els titulars d'aquests drets –per exemple, la pensió de viudat– es troben en una situació de desavantatge institucional respecte dels altres ciutadans subjectes a la resta de règims civils de l'Estat, i amb un règim inferior d'homologació i de seguretat jurídica que ha de ser immediatament restablert i recuperat, tenint en compte que són pocs els registres municipals actualment operatius.

En virtut del que estableix la Resolució 786/X del Parlament de Catalunya, abans esmentada, el Departament de Justícia s'ha reunit amb les entitats municipalistes i ha arribat a acords per a la seua aplicació. Així, sota la coordinació del mateix departament, s'assegura la universalitat i la gratuïtat de l'accés al registre de les parelles estables.

En aquest sentit, per tal d'implementar de forma eficient el desplegament del registre, comptem amb la col·laboració del Col·legi de Notaris de Catalunya i de tot el cos notarial, i a qui vull agrair el seu esforç en aquesta matèria.

En conclusió, el que s'ha pretès amb aquesta nova regulació és la protecció, sense discriminació, dels efectes de totes les relacions familiars que esdevinguin d'una parella estable, tant en l'àmbit del dret privat com en el l'àmbit del dret públic. S'ha considerat que és imprescindible introduir una regulació que s'adapti a les exigències actuals, i per aquest motiu s'ha decidit crear un registre de parelles estables.

Per tot això, avui, els demanem el vot favorable a la convalidació d'aquest decret llei. Gràcies, presidenta; gràcies, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Per a fixar la seva posició, té la paraula l'illustre senyor Carlos Carrizosa, del Grup Parlamentari de Ciutadans.

Carlos Carrizosa Torres

Gràcies, senyora presidenta. Señoras y señores diputados, presidente, *convidats*, para la convalidación de este decreto ley, mi grupo quiere hacer un análisis doble: uno, el político-social, y el otro, el estrictamente jurídico.

Como bien ha explicado el *conseller*, *senyor* Gordó, estamos regulando aquí el registro de parejas de hecho que, sin alterar la configuración jurídica de la pareja de hecho, tenemos establecida en el Código civil catalán y que antes estuvo en una ley del 98, siendo pioneros aquí en Cataluña en la regulación de estas formas de unión entre las personas.

Una cuestión fundamental que es que este real decreto, al final, viene a completar el mandato que se hizo por este Parlamento para regular precisamente esto. Por lo tanto, como Grupo Parlamentario, el de Ciutadans está de acuerdo en que esta cuestión debía ser regulada. En su día, nosotros participamos de ese mandato al Gobierno.

Como ha dicho el señor *conseller*, no se modifica el régimen mixto que tenemos para las parejas de hecho en Cataluña, que es uno factual, el de la convivencia de más de dos años de las personas, el de tener un hijo en común o la elevación a escritura pública de esta unión.

Serán las escrituras públicas las que accederían a este registro de nueva creación. Aquí en Cataluña hemos optado porque esta inscripción sea meramente... –o el real decreto, en realidad, nos lo propone, y nosotros lo vemos bien–, que sea meramente de publicidad formal y no constitutiva. Es decir, la pareja de hecho no quedará constituida por el hecho de ser inscrito su vínculo en el registro, sino que será a efectos de publicidad formal.

Y había una cuestión básica en esta regulación, que es la que ha empujado a la necesidad de legislarlo así en nuestra comunidad autónoma, que es básicamente el problema de las pensiones de viudedad, no de jubilación, que establece la Ley general de la Seguridad Social, para las parejas de hecho.

Existía en el Estado la necesidad de acreditar, mediante la inscripción en un registro, este tipo de vínculos para poder acceder a la pensión de viudedad. Hasta ahora, aquellos ayuntamientos en los que existía un registro no cubrían la necesidad de dar la suficiente seguridad, a efectos de acreditar en la Seguridad Social, a este vínculo que se exigía la inscripción en el registro, por la sencilla razón de que en el devenir de las vidas de las personas uno puede tener parejas de hecho consecutivas a lo largo del tiempo en

diversos municipios, y luego podría ocurrir que fueran diversos los peticionarios de una pensión de viudedad y que pudiesen acreditar la inscripción en diversos municipios.

Como el Estado no entiende de estos devenires de las personas y sus afectos, y lo que quiere antes de pagar el dinero es saber si, efectivamente, existía este vínculo y esta continuidad en la vida común, pues, lo lógico es que se haga un solo registro a nivel autonómico y que ese registro dé fe del vínculo entre las parejas de hecho.

Esta necesidad social y política –social, por tanto, una necesidad que se vehicula políticamente– hace que nosotros estemos absolutamente de acuerdo en la necesidad, en bien de las personas que luego puedan cobrar una pensión de viudedad, de regular esto.

Se ha referido a las sentencias del Tribunal Constitucional, cosa que agradecemos en estos tiempos tempestuosos. Es verdad, tiene razón, el Tribunal Constitucional, para favorecer la igualdad entre todos los españoles, ha pedido que tengamos todos un mismo criterio, y sin perjuicio ni merma de nuestra competencia exclusiva en derecho civil, que hemos desarrollado, es por lo que nosotros creamos este registro. Lo que nos lleva también al análisis jurídico, que es si teníamos o no competencias para regular algo que, *a priori*, parece que la Constitución los registros públicos los reserva en exclusiva al Estado.

Esta es una cuestión que para nosotros está absolutamente despejada, porque en el ámbito de nuestra capacidad exclusiva para legislar sobre el derecho civil, y en concreto sobre las parejas de hecho, porque el Estado nunca ha llegado a regular la cuestión de las parejas de hecho, lo hemos regulado autonomía por autonomía, pues es obvio que esta competencia para crear este registro en concreto que deriva de esta competencia exclusiva de las parejas de hecho, nos corresponde también a nosotros.

Con lo cual, como no invadimos competencia estatal ninguna, sino que lo que hacemos es armonizar para obtener una ventaja para nuestros ciudadanos, cual es la pensión de jubilación, pues, en cuanto al tema de las competencias y de los registros, no vemos óbice ni problema para proseguir en este camino. Además, existen otras comunidades autónomas en España que ya han legislado y ya han establecido estos registros sin que haya habido ningún tipo de problema por parte del Estado.

Por lo tanto, si política y socialmente nos parece bien, si creemos que está dentro del ámbito de nuestras competencias, pues poco más nos queda ya por examinar sino si es o no convalidable, si existen los requisitos que se requieren para la convalidación de un decreto que, como sabemos, un decreto ley pues es una... digamos, es una forma de legislar que debería ser excepcional en un gobierno, si concurren estas circunstancias de excepcional urgencia para que se convalide por parte de los diputados de esta cámara. Aquí ya sí que vemos que es más cuestionable la excepcional urgencia.

Ustedes, ese mandato que se les daba de un tiempo determinado lo han superado con creces. Por decirlo así, se han dormido y ahora nos piden que nosotros vayamos corriendo para arreglar su falta de diligencia en la tramitación de este mandato parlamentario. Y además, esta falta de diligencia, pues, nos hace pensar que ustedes, que se dan cuatro meses en este decreto para desarrollar estos registros, pues también nos hace dudar de que se vaya a cumplir este plazo tan perentorio que ustedes se ponen.

Esperamos que por parte de la *conselleria* hayan dado ya los pasos, porque aquí en el Real decreto, la memoria económica para la creación de este registro brilla por su ausencia, ¿eh?, el impacto económico no está, del reglamento no sabemos nada, y esperamos que esta vez sí que cumplan ustedes los plazos que ustedes mismos prevén en este decreto.

Y les digo también que nuestro grupo, con este «pero» y con esta crítica, esto no va a ser óbice para que votemos a favor de la convalidación, porque nos parece superior el interés de las personas que tengan que ver amparados su futuro derecho a la obtención de una pensión de viudedad, nos parece prioritario; y esta cuestión de la urgencia que ustedes, lo entendemos nosotros, no la han llevado bien, pues, no va a ser obstáculo para que votemos favorablemente.

Creemos que así debe ser una oposición responsable, con cierta altura de miras política. Ya saben ustedes que su Gobierno, en funciones, pues no nos está gustando la deriva que ha tomado en los últimos tiempos. No nos gusta la que podría tomar, aunque también sabemos que no se sabe qué es lo que va a pasar en estos tiempos de inestabilidad.

Esperamos que, igual que han hecho ustedes ahora, una labor, pues, de gobierno plausible y una..., han legislado por la vía del decreto ley, de forma que se ha buscado amparar el interés de las personas, esperamos también que esa perspectiva y además esa, por decirlo así, obediencia a las líneas que nos marca el Tribunal Constitucional y la legislación en general española, pues sea respetada y podamos hacer, lo espero, entre todos, una legislatura más calmada y más razonable y más productiva de lo que está pareciendo que va a ser en las próximas..., al menos, si nos tenemos que poner a hacer el vaticinio para las próximas semanas.

Gracias.

La presidenta

A continuació, té la paraula la il·lustre senyora Rosa Maria Ibarra, del Grup Parlamentari Socialista.

Rosa Maria Ibarra Ollé

Gràcies, senyora presidenta. Senyor conseller, senyores diputades i senyors diputats, avui ens porten a convalidació el Decret llei 3/2015, de 6 d'octubre, relatiu a la creació del Registre de parelles de fet, que prové del mandat d'aquest Parlament, que, per la Resolució 786/X de la passada legislatura, instava el Govern a constituir un registre de parelles de fet, en què s'hi poguessin inscriure les persones residents a Catalunya que complissin els requisits del llibre segon del nostre Codi civil.

Volem remarcar, tal com ho vam fer en el debat en què va donar lloc a la creació d'aquest registre, la importància de la seva creació; importància pel fet que significa fer un pas més en l'adaptació del dret a la realitat social. És evident que el nombre de parelles de fet a Catalunya creix. I, per tant, hem d'avançar no només en el reconeixement dels seus drets, sinó que hem d'implementar els instruments necessaris per donar-los major seguretat jurídica.

I, en aquest sentit, hem de dir que el nostre dret substantiu, tal com ja s'ha reconegut, ja recull les parelles de fet. Però quedava una part tant o més important, si tenim en compte les conseqüències que comporta, que és la part procedimental, la part de la prova de l'existència de les parelles de fet. I és que hem pogut veure com parelles estables, amb fills en comú i vincles no tan sols sentimentals, sinó també econòmics i hipotecaris, han tingut greus problemes per la dificultat de prova *ad solemnitatem*, de l'estabilitat de la seva relació de parella. Aquest fet ha comportat en alguns casos, fins i tot, la impossibilitat de rebre una pensió de viduïtat.

En aquesta línia, com diu el preàmbul del mateix decret, la jurisprudència constitucional ha entès com un mitjà de prova útil per provar l'existència de la parella de fet la seva inscripció en un registre específic, creat per la comunitat autònoma o el municipi de la parella. Arribats a aquest punt, en l'àmbit municipal, constatem que no existeixen registres en tots els municipis i que la manca de connexió en aquells existents pot comportar problemes de duplicitat d'inscripcions, per exemple, i, per tant, de manca de seguretat jurídica.

Es fa evident, doncs, la necessitat de la constitució del registre a nivell de tot Catalunya per tenir un mitjà de prova útil i suficient per acreditar l'existència de les parelles de fet, i, en tot cas, també, per acreditar-ne la dissolució. I ja no només per exigències sorgides de la jurisprudència constitucional espanyola, sinó també de la legislació europea.

Per tant, la Resolució 786 emana d'una necessitat ciutadana evident i d'una necessitat legal no menys evident. I, per tant, el decret que avui ens presenten a la convalidació recull aquestes necessitats i els mandats que contenia la mateixa Resolució 786. El primer, com he dit, el primer d'aquests mandats, era la constitució i la regulació del registre; el segon, que aquesta constitució i regulació es fes amb acord entre el Departament de Justícia i les associacions d'ens locals –que aprofito per saludar, ja que avui són presents en aquesta cambra–, per tal, diu textualment el decret, que es puguin plaçar delegacions o finestretes d'accés a la inscripció de la constitució o dissolució de les parelles de fet en la major part dels municipis de Catalunya, amb màxima homologació i simplificació de criteris aplicables i dels requisits que cal acreditar, tal com ens deia el conseller.

Sabem que fa poc s'han iniciat aquests contactes amb les entitats municipalistes, i esperem que el resultat d'aquests es tradueixi en un acord entre el Govern de la Genera-

litat i les mateixes entitats per a la implantació del registre, sempre respectant l'autonomia municipal i conjugant-la amb l'eficiència i l'eficàcia d'aquesta eina.

El nostre grup no podria entendre de cap manera el desplegament d'aquest registre si no fos, si no és amb la complicitat total i absoluta dels municipis, que, al cap i a la fi, respecten un principi de proximitat amb els ciutadans i ciutadanes.

El conseller ens deia abans que ens havíem de dotar de la normativa amb caràcter d'urgència, i és cert, però aprofitem per dir-los que anem tard, que anem tard com en molts altres temes molt importants per als ciutadans i ciutadanes de Catalunya.

Perquè sabem que fa poc que s'han iniciat aquests contactes amb les entitats municipals, com els dèiem, i, per tant, estem convençuts que encara falta tancar totalment aquest acord amb elles i falta també aprovar el reglament al qual fa referència el decret i fer el desplegament a tot el territori, desplegament físic i efectiu, del registre. Per tant, conseller, anem tard, anem molt tard.

Com dèiem en el debat en què es va aprovar la resolució de creació del registre, mentre nosaltres decidim regular-ho pot haver-hi situacions que, en la pràctica, suposin dificultats greus per a parelles que conviuen de manera estable. Hem vist a la premsa diferents notícies, no només de Catalunya sinó d'altres comunitats, en què la manca d'aquests registres, la manca de registrar la unió estable entre dues persones, no matrimonial, comporta problemes, com he dit abans, per obtenir pensions de viduïtat. Per tant, els demanem celeritat.

Entrant en el text del decret, hem de dir-los que ens sembla evident que aquest decret renuncia a la regulació de l'organització, el funcionament i la publicitat del registre, cosa que encomana a la via reglamentària. I, per tant, serà el conseller o consellera competent el qui desenvolupi aquest reglament.

Des del nostre punt de vista, hauria d'haver estat el mateix decret que avui ens presenten el que regulés aquests extrems, igual com ho han fet altres comunitats autònomes, com Galícia, les Illes Balears o Cantàbria, ja que, d'altra manera, el decret que avui ens presenten no té contingut i impossibilita, a més, que els grups d'aquesta cambra hi puguem fer aportacions.

Finalment, dir-los que, malgrat aquells punts que hem posat de manifest que entenem que s'haurien pogut fer d'una altra manera i sobretot amb més celeritat, el nostre grup votarà a favor de la convalidació amb el convenciment que el registre ha de ser una bona eina per donar seguretat jurídica i, en definitiva, per fer més fàcil la vida dels ciutadans i ciutadanes.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula la senyora Marta Ribas, del Grup Parlamentari Catalunya Sí que es Pot.

Marta Ribas Frías

Gràcies, presidenta. Diputats, diputades, consellers, conselleres, president, bon dia. Saludar els convidats i, si em permeten, saludar especialment l'exdiputat i exconseller Salvador Milà, que, com ja s'hi ha fet referència abans per part del conseller, va ser l'autor d'aquella resolució aprovada a la Comissió de Justícia el setembre de 2014, fa més d'un any, reclamant que es creés aquest Registre únic de parelles de fet. Ara que no ens escolta ningú, si em permeten, els confessaré que el nostre grup parlamentari ja hem batejat aquest decret llei com el «decret llei Milà», amb el permís del conseller.

Però per ser fidel a la realitat i sobretot al que el Salvador hauria dit si fos ell qui estigués avui intervenint des d'aquest tribuna, aquest decret llei, en realitat, és fruit de la reivindicació de les associacions de vídues, dels col·lectius feministes, dels sindicats, que són els que ens van fer arribar la denúncia d'aquesta situació que es generava amb aquella sentència del Tribunal Constitucional i que la resta de diputats i diputades de la Comissió de Justícia també van rebre i se'n van fer ressò, i, per tant, és mèrit de totes i de tots.

Abans d'entrar en matèria, permetin-me una prèvia que creiem que cal. Sense menystenir per res el contingut ni els efectes del que avui aprovem, però, en un moment d'emergència social com l'actual, que el Parlament de Catalunya es reuneixi només per validar un decret llei que ja naixia amb el consens d'aquest Parlament és

per fer-nos-ho mirar. És per fer-nos-ho mirar que faci prop d'un mes que es va constituir el Parlament i no hàgim estat capaços de reprendre la tramitació de la ILP de la renda garantida de ciutadania. És per fer-nos-ho mirar que no s'hagi debatut encara en aquesta cambra sobre la situació de SEAT; ni s'hagi pogut rebre explicacions del Govern sobre el no-compliment del compromís de partida oberta per cobrir les beques menjador per a tots aquells infants que ho necessiten, i és per fer-nos-ho mirar que no estiguem parlant en aquesta cambra sobre l'impagament a les farmàcies, a les residències, a les entitats, als ajuntaments, com bé saben les entitats municipalistes, avui també presents en aquesta cambra.

La vida i les necessitats i les emergències socials no s'estan aturant en el nostre país, i el bloqueig en què està aquest Parlament fa un flac favor a la confiança de la ciutadania en les institucions.

Des del Grup Parlamentari de Catalunya Sí que es Pot no ens donarem per vençuts i seguirem exigint per totes les vies possibles que, tot i tenir govern en funcions, o més aviat en defunció, i tot i que el full de ruta nacional i d'acords per a la investidura estan bloquejats, aquest Parlament sigui digne de la ciutadania a la qual representem, i treballarem tot allò que puguem en tot allò que puguem i encara més.

I, ara sí, entrant en matèria, aquest Decret llei de la creació del Registre únic de parelles de fet, al nostre parer, dóna resposta a una triple problemàtica que teníem en aquest moment, a la qual ja s'ha fet referència respecte a les conseqüències de la sentència del Tribunal Constitucional de març de 2014, que va provocar la presentació d'aquella resolució a la Comissió de Justícia a què fèiem referència abans, perquè a l'enduriment en les condicions d'accés a les pensions de viduïtat, especialment per a comunitats autònomes com Catalunya, per les seves especificitats, doncs, calia donar-hi resposta.

Amb aquest registre únic de caire administratiu resollem aquelles conseqüències d'aquest element diferencial registral que teníem a Catalunya i que ens generava aquest problema a partir de la concreció de les condicions del Tribunal Constitucional, i, per tant, resollem o millorem i garantim la protecció del dret a la prestació de viduïtat sense discriminació a totes aquelles parelles de fet que acrediten el compliment de les condicions que estableix el llibre segon del Codi civil de Catalunya, i que, com ja s'ha dit, no es modifiquen.

Mantenim, per tant, aquesta especificitat en la definició de «parella de fet» que tenim regulada al Codi civil de Catalunya; amb aquest registre únic resollem l'element procedimental de com queda documentada o acreditada l'existència d'aquesta parella de fet. Primer problema que resollem.

Segon problema: adequar-nos a directives europees, perquè la Directiva europea 2004/38 també parla de la necessitat que aquestes unions constin en un registre públic per poder certificar-les. I ens trobàvem també amb circumstàncies que podien generar problemes per fer efectius els drets reconeguts per a una parella de fet si, per exemple, se n'anava a viure a un altre país europeu; per tant, problema que també resollem amb aquest Registre únic de parelles de fet.

I, tercer problema –i no per dir-lo al final menys important–, les igualtats socials i territorials que ja existien a Catalunya per garantir els drets de les famílies constituïdes com a parella de fet.

Perquè els registres municipals, com bé saben, es van crear al nostre país en un moment, en el seu moment, com a via per permetre especialment regular els drets de les parelles del mateix sexe, però quan es va regular el matrimoni homosexual van anar desapareixent; van anar desapareixent amb això i van anar desapareixent també, i recordem-ho, en una segona fase, després d'un canvi legislatiu en temes d'estrangeria, el 2010, que va permetre que el Registre de parelles de fet facilités els tràmits per sol·licitar la targeta de residència familiar.

Hi va haver conflictes i dubtes per part del món local, per part de diversos municipis i ciutats –simbòlicament, la primera que va eliminar el Registre de parelles de fet per aquest motiu va ser la ciutat de Barcelona, amb l'alcalde Trias–, perquè hi havia dificultats en incapacitat real dels municipis per controlar que hi hagués frauds o duplicitats, com ja s'hi ha fet referència abans, en inscripcions de les parelles de fet.

Per tant, resollem tres problemes: resollem el que se'ns va causar amb la sentència del Tribunal Constitucional per a les pensions de viduïtat; resollem la dificultat per la

normativa europea, les directives europees, també, per estar registrades les parelles de fet vàlidament a la resta d'Europa, i resollem especialment aquesta diferència o aquesta no-eguitat social i territorial que ja existia a Catalunya; social, perquè la via en què podies resoldre registrar-te com a parella de fet en un municipi o ciutat on no hi havia registre era anant al notari, i, per tant, pagant minuta de notari, i, per tant, depèn dels diners que tens a la butxaca..., podies o no constituir-te com a parella de fet.

Ens afegim també a la crítica pel retard, conseller. A la resolució aprovada pel Parlament el 25 de setembre de 2014 es deia –i es va pactar així perquè fos aprovada– que es donava un termini de nou mesos perquè estigués constituït aquest registre únic. Ha passat més d'un any i avui tampoc estarà constituït aquest registre únic, perquè caldrà desplegar aquest reglament per al qual es donen quatre mesos de temps per enllestir-lo.

Així que els fem una doble petició: d'una banda, ja que van tard i que han anat tard, esperem que ara resolguin aquesta falta de diligència i no triguin tres mesos ni quatre mesos a aprovar aquest reglament. De fet, esperem que ja el tinguin ben preparat, i, per tant, sigui al més ràpidament possible efectiu aquest Registre únic de parelles de fet.

I una segona petició: que realment compleixin amb l'altre element que es va aprovar a la resolució fa més d'un any al Parlament de Catalunya, i que, com s'hi ha compromès el conseller en la seva intervenció, l'accés als tràmits sigui realment lliure i gratuït i accessible, com a mínim –com a mínim–, des de qualsevol registre municipal.

Així, doncs, concloent, per garantir la igualtat de condicions jurídiques, econòmiques i socials a les diverses modalitats de família, com diu l'article 40 de l'Estatut d'autonomia, des de Catalunya Sí que es Pot aprovarem la convalidació d'aquest decret llei. I perquè aquesta garantia de drets es faci realitat quan abans possible i compleixi amb la necessària equitat social i territorial, reclamem al Govern que s'aprovi ràpidament aquest reglament, i que es desplegui ràpidament aquest Registre únic de parelles de fet, i que es faci garantint-ne l'accés als tràmits lliure i gratuïtament, i a través dels registres municipals.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments.)

La presidenta

A continuació, té la paraula la il·lustre senyora Esperança García, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Esperanza García González

Senyora presidenta... Diputats i diputades, se'ns convoca en el dia d'avui, precisament, per fer l'aprovació d'un decret llei, amb caràcter d'urgència, sobre la necessitat legal de regular un registre únic de parelles de fet. Es fa arran d'una sentència de fa *disset* mesos del Tribunal Constitucional, relativa a una interpretació de la Llei de la seguretat social, amb la qual, doncs, no es permetia que aquelles parelles que no tinguessin una acreditació de la seva constitució com a parella i unió estable de parella no tindrien dret a l'accés a una pensió de viduïtat.

Volia fer una mirada enrere. En el seu moment, quan es va aprovar aquesta llei, tant la d'unió estable de parella com la reforma del Codi civil català, amb el seu llibre segon de família, una de les coses que es plantejava era la manca de seguretat jurídica que podia portar el fet d'aprovar la creació d'uns registres de caràcter municipal, local, desconnectats, informals, que no tenien les mateixes característiques que els registres ordinaris i oficials, que donaven fe pública amb tota certesa i legalitat.

De fet, quan es va aprovar aquesta llei de parelles hi van haver i es van presentar 407 esmenes. Imagini's quina quantitat d'errors hi havien en termes jurídics en aquesta llei que va servir de base i com a mínims..., reguladores per a les parelles de fet, tant les heterosexuals com homosexuals, que van caldre 407 esmenes.

En el seu moment, el nostre partit, el Partit Popular de Catalunya, amb la nostra companya senyora Dolors Nadal, feia referència a aquesta manca de seguretat jurídica que donarien aquests registres. I la prova és que avui ens trobem on ens trobem, no arran d'una sentència del Tribunal Constitucional, sinó arran de tota la pràctica jurídica que hi ha hagut a Catalunya, que hi ha hagut als jutjats catalans, on es denegava sistemàticament el dret a pensió a les persones que havien decidit conviure amb un vincle diferent, que no era el matrimoni civil, sinó una unió estable de parella.

La realitat és que moltes parelles es trobaven amb dues situacions. Com podien provar la seva convivència estable de parella?, ininterrompuda, a més, deia la llei. Doncs, ho feien de dues maneres: o bé amb aquestes inscripcions, aquests registres, que no servien pràcticament de re; de fet... Dic que no servien de re perquè la prova és que es van tancar; es van tancar, i es van tancar perquè no hi havien prou garanties, hi havia, com ha dit la companya de Catalunya Sí que es Pot, situacions de frau, de doble inscripció, i després, fins i tot, doncs, pràcticament una dècada després es van tancar a moltes localitats catalanes. Doncs, ho feien mitjançant això, aquestes inscripcions que no els servien. I ho feien també amb procediments molt llargs i farragosos, on feien servir com a prova de la seva existència de parella de fet, doncs, coses tan serioses com presumpcions, no?, com empadronaments, com portar una factura d'un subministrament de casa, com fer declaracions testimonials, amb els veïns de l'escala, dient: «Aquests senyors conviuen junts des de fa tant, i d'aquesta manera, i de forma ininterrompuda.»

Vosaltres..., el partit de..., Convergència i Unió, durant el seu moment, quan va aprovar això, va fer una defensa separada per Unió i una altra per Convergència, per tal d'explicar, doncs, que aquesta llei ens serviria i serviria a les parelles de fet com a seguretat jurídica i com a mode de tenir, com a mínim, drets semblants a les parelles que havien decidit constituir-se en matrimoni civil. Però vostès van tenir una negativa sistemàtica a veure que els problemes pràctics d'aplicació d'aquesta llei sortien a poc a poc; si era qüestió de temps! Fins i tot la seva diputada –Convergència, en aquest cas– Araceli Vendrell en el seu moment va dir: «Aquesta és una llei de mínims. No es preocupin, que ja la regularem més endavant, ja complementarem totes les coses que vegem que amb la pràctica no siguin complertes...» I, de fet, vostès van decidir, doncs, deixar-ho, això, a mans del veí de l'escala, de l'assistent social de torn, dels registres temporals sense garanties... I, ves per on, avui estem aquí. I estem aquí, doncs, amb una proposta d'aprovació d'un decret llei d'aprovació urgent per tal de poder garantir que aquelles parelles de fet tinguin un registre únic, amb unes certes garanties, i puguin accedir als drets socials a què accedeixen les parelles que han decidit contraure matrimoni, no?

I jo em faig una pregunta, i me la faig com a ciutadana catalana, i també com a parella de fet: és que vostès, quan van fer el llibre segon del Codi civil català, no varen veure que ja hi havien problemes als tribunals catalans? És que vostès no podien preveure que el fet que la seguretat social fos una matèria que regulava la legislació estatal el 2008, amb una reforma, no donaria problemes més endavant? Vostès també van pensar que aquests registres, que són totalment informals, podien ser una prova fidedigna en un procediment judicial? És que no els va alertar que en algunes localitats, fins i tot, aquests registres s'obrissin sis anys després de l'entrada en vigor de la llei i que fins i tot alguns registres es tanquessin després? És que vostès no tenien cap mena d'alerta, de fet, dels mateixos tribunals catalans? És que no hi havien sentències als tribunals socials catalans? És que no hi havien sentències a les audiències provincials? És que no hi havien sentències al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya? I és clar que n'hi havien! Des de l'any 99; un any, just un any després de l'aprovació d'aquesta llei.

Els ho explico en concret: una parella d'Hospitalet que van tenir la mala sort de decidir ser legals i seguir la normativa catalana, i anar-se'n a un registre i inscriure's com a parella, i que després de quinze anys, doncs, miri, aquesta senyora va tenir la mala sort que la seva parella va morir i es va quedar sense pensió de viduïtat. Aquesta era la realitat.

Tenien també alertes dels juristes. Escoltin, l'any 2007, un any abans, els explicava la Universitat Pompeu Fabra que la reforma de la llei de la seguretat social..., i ho cito textualment: «A la llum de la reforma de la llei general de la seguretat social, és evident que la regulació catalana sobre unions estables ha quedat en entredit.» Això els ho deien els juristes. I també els ho deien aquelles persones que formaven part de la sessió de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya, i ho feien ni més ni menys que el maig del 2013. Per què no van fer servir el llibre segon del Codi civil català per fer aquestes reformes?

Vostès han deixat en una situació de desemparament milers de ciutadans i ciutadanes catalanes, que han hagut de suportar dues coses: en primer lloc, la seva mala tècnica legislativa, i en segon, una desconexió i ignorància absoluta dels problemes que s'havien generat, dia rere dia, a tribunals catalans; no de fora: tribunals catalans. Els

han condemnat a ser ciutadans de segona durant molts anys, que a la pèrdua del ser estimat..., que a la pèrdua del ser querido..., les condenaron también a la pèrdua de sus derechos sociales, a poder acceder a una pensión, por simple cuestión técnica legislativa. Les han condenado durante años a ser discriminados; sí, discriminados, porque las parejas que decidían contraer matrimonio, esas no tenían ningún problema de acceso a ninguno de los derechos sociales, ni a las pensiones. Hecho que también, unido a la realidad de la regulación de las parejas homosexuales y su acceso efectivo al derecho al matrimonio, pues, hizo que durante muchos años las parejas dejaran de renunciar a vivir como consideraban que era su modo legítimo de vivir, porque quedaban en una situación de desventaja con respecto a los demás y acudían a buscar cobijo jurídico contrayendo matrimonio por necesidad, pero no, desde luego, por voluntad, y por necesidad muchas veces vital.

Fíjense que ustedes argumentan la urgencia de este decreto, diecisiete meses después de una sentencia. En dieciocho nos decían el otro día que querían formar un nuevo estado, pero en quince –en quince–, ni más ni menos que en quince, han sido *incapaces* de corregir los errores y garantizar los derechos. (*Remor de veus i rialles.*)

Y sin embargo... –bueno, no se rían tanto; a mí no me haría ninguna gracia–, y sin embargo, como desde el Partido Popular creemos que hay que trabajar para que los intereses y la defensa de los derechos de las parejas catalanas sean en condiciones de igualdad, en condiciones de justicia social, y haciendo un ejercicio muy excepcional de buena fe respecto de ese decreto ley que han presentado ustedes aquí –y digo «un ejercicio de buena fe» porque, como bien decía la compañera del Partido Socialista, el decreto ley se puede decir que es poco específico ¿no?–, vamos a confiar en ustedes, y vamos a confiar en ustedes en beneficio del interés general, que son las parejas catalanas, y vamos a votar a favor. Vamos a votar a favor y vamos a convalidar ese decreto.

Y lo que sí que les pedimos desde el Partido Popular es que cuando hagan el desarrollo reglamentario de ese decreto ley que nos presentan hoy aquí vayan con cuidado, por favor. Intenten –intenten– que las competencias en materia de registro y de seguridad social se respeten, por favor.

La presidenta

A continuació, té la paraula el senyor Benet Salellas, del Grup Parlamentari Candidatura d'Unitat Popular - Crida Constituent.

Benet Salellas i Vilar

Presidenta, membres del Parlament, membres del Govern, nosaltres serem bastant més breus i de cara a barraca, diguem-ne, la nostra intervenció. Donarem un vot positiu al decret i a la convalidació del decret llei, i farem només uns apunts, diguem-ne, a com interpretem el moment d'aprovació d'aquest decret.

És un decret relatiu a les parelles de fet, i nosaltres som i hem estat sempre uns fermes defensors de la figura de la parella de fet; no pas com a una institució exclusiva, però sí com un instrument de reconeixement de les realitats familiars de parella diferents, plurals i no necessàriament heteronormatives. És per nosaltres, la parella de fet, una esquadra a la visió única, al pensament únic, a la foto fixa i al model de família imposat durant segles per l'Església catòlica i pel sistema capitalista. Per tant, parlar de parelles de fet, per nosaltres, és donar aire fresc a la nostra societat i dotar-la d'instruments per adaptar el dret a la societat.

Catalunya va ser pionera en la regulació de les parelles de fet –ja s'ha dit fins a la societat–, pionera a nivell de tot l'Estat des dels anys noranta i, per tant, com a senyal de societat madura i de societat oberta que som.

Avui, però, i en aquest sentit que sigui només, diguem-ne, com a única qüestió, però d'acord amb el que ha plantejat la intervenció de la diputada del Partit Popular, nosaltres parlem de parelles de fet avui aquí perquè ens mana parlar-ne el Tribunal Constitucional. No ho fem per voluntat pròpia, més enllà de la decisió adoptada en el seu moment per aquesta cambra, sinó sobretot per la sentència del Tribunal Constitucional relativa al reconeixement del dret a cobrar la pensió de viduïtat amb relació a les parelles de fet.

I, per tant, nosaltres volem posar sobre la taula, una vegada més, la il·legitimitat d'aquest Tribunal Constitucional, que no només actua com a garant, suposadament, de la Constitució, sinó que entenem que actua també contra totes aquelles institu-

cions de canvi, d'innovació i de modificació i d'adaptació de la nostra realitat. I ho va fer, en aquest cas concret, atacant –pensem en una de les primeres vegades– la capacitat normativa catalana en matèria de dret civil.

Per tant, nosaltres volem contradir en aquest sentit tota la demagògia del Partit Popular amb relació a la qüestió dels reconeixements de viduïtat, de dret a la viduïtat de les parelles de fet. Nosaltres, com a sobirans que som en matèria de dret civil, ja vam regular com havia de ser la parella de fet, i per això es va aprovar el llibre segon del Codi civil de Catalunya, en un sentit clarament àgil, clarament no burocràtic, sense registres, i amb una regulació absolutament innovadora, moderna i d'acord amb la perspectiva actual europea. Si hi ha hagut parelles de fet que no han cobrat la pensió, no ha estat per la regulació catalana, ha estat per la regulació estatal i per la tresoreria de la seguretat social espanyola, que s'ha negat a reconèixer la capacitat sobirana d'aquest Parlament en una competència exclusiva, com era el dret civil de Catalunya. Suposo que vostès ens diran o pensen que tampoc no cal que tinguem dret civil a Catalunya, i suposo que això també és el que va entendre el Tribunal Constitucional, des de la seva hispanofília exclusiva, a què ens té tan acostumats.

Per tant, nosaltres des de la CUP - Crida Constituent apostaríem, com acostumem a fer, per desobeir aquesta nova instrucció dels palaus de la cort espanyola. Però fer desobediència a aquesta sentència del Tribunal Constitucional comportaria que molta gent a casa nostra deixés de cobrar la pensió de viduïtat, i, per tant, seria una absurditat, un flac favor, precisament, a aquells que, com el Partit Popular, el que volen és retallar drets i retallar pensions a tort i a dret.

Per això nosaltres avui hi votarem a favor, a l'espera que ben aviat tindrem una república catalana amb una llei de seguretat social que des d'aquí reconfiguri tota aquesta paperassa, tota la seva burocràcia, i que estableixi un nou esquema de protecció de les persones.

I, des d'aquesta perspectiva, acabarem amb dos breus apunts de memòria per embolcallar aquesta petita institució que discutim avui.

Per nosaltres, parlar de dret civil català és una oportunitat de vincular-nos amb les institucions històriques catalanes, i això, per nosaltres, sempre és una manera de desactivar els efectes del Decret de Nova Planta i de reconèixer que el subjecte polític que som els catalans, com a emanadors de dret i, per tant, també sobirans, va néixer molt més enllà del text de 1978. Perquè de vegades sembla que tot el que tenim és autonòmic i existeix per concessió quasi divina de la monarquia espanyola i de la Constitució del 78, i hem de recordar que nosaltres tenim dret civil propi des de molt, molt abans de 1978, i fins i tot també molt abans de la Constitució de Cadis, que tantes vegades alguns citen en aquesta cambra.

Per tant, a menys de vint-i-quatre hores de celebrar els quaranta anys de la mort del dictador, parlar de dret civil català, de parelles de fet, de reconeixement de drets és una forma de demostrar que aquest poble sobirà va resistir la llarga nit de la dictadura i que som aquí per mantenir l'esperit de lluita i de canvi de tots aquells que ens van precedir i que el franquisme va intentar, en va, eliminar i silenciar.

Moltes gràcies.

La presidenta

A continuació, té la paraula la il·lustre senyora Anna Caula, del Grup Parlamentari Junts pel Sí.

Anna Caula i Paretas

Bon dia. Senyora presidenta, senyor president, conseller de Justícia, consellers i conselleres, diputats i diputades, com molts de vostès han esmentat fins ara, el debat que avui estem tenint fa referència a la necessitat de garantir la igualtat davant de la llei dels diferents tipus de convivència en parella, especialment pel que fa al reconeixement dels drets de la seguretat social. El decret llei que avui debatem fa referència a la creació del registre d'àmbit de Catalunya de parelles estables i compta amb el suport del Grup Parlamentari de Junts pel Sí.

Per entendre el debat que estem tenint avui hem de recordar que el dret civil català ha reconegut mitjançant normes aprovades per aquest Parlament, ja fa uns anys, la igualtat davant la llei dels diferents tipus de convivència en parella. D'aquesta manera,

en els darrers anys, en molts àmbits de la nostra vida les lleis han anat equiparant els drets de les parelles estables als del matrimoni, encara que no estiguessin constituïdes com a tal i ho estiguessin com a parella de fet, inscrita o no en el registre.

En l'àmbit de la seguretat social es reconeixia el dret a percebre la pensió de viudetat al component d'una parella estable si aquesta estava constituïda des de fa més de cinc anys. Per a demostrar la constitució en parella de fet, la Llei estatal de la seguretat social demanava el requisit d'inscripció en un registre, amb una excepció: en aquells territoris amb dret civil propi, com Catalunya, el reconeixement no es feia mitjançant inscripció en el registre, sinó segons el que deia la pròpia llei civil de cada territori.

El Codi civil de Catalunya, en el seu llibre segon i en els articles 234-1 i següents, regulava les parelles de fet. Es considera que dues persones formen una parella estable i, per tant, es reconeix a nivell jurídic tots els efectes que això té si es compleix algun dels tres requisits següents: una convivència comuna de més de dos anys ininterromputs, si durant la convivència tenien un fill o filla en comú o havent-se constituït com a tal en escriptura pública, és a dir davant d'un notari. Per tant, d'acord amb la norma catalana, si es podia provar que hi havia hagut la convivència suficient, es tenia dret a percebre la pensió de viudetat.

El Tribunal Constitucional, però, en una sentència de l'any 2014 va anul·lar aquesta excepció i va deixar en uns llimbs legals i, per tant, amb desprotecció i desigualtat, les parelles estables de Catalunya. Per una banda, la llei civil catalana les reconeixia com a parelles estables, però la llei estatal de seguretat social, no, aspecte administratiu que afectava els ciutadans de Catalunya, i perquè això no es produïa calia modificar la normativa catalana.

La legislació catalana sobre parelles estables no va preveure un sistema registral per a la seva constitució i acreditació, però el legislador va optar per un sistema de parelles no registrades. La solució a aquesta situació és la creació d'un registre de parelles estables a Catalunya, que es crea amb aquest decret llei. La inscripció en el registre servirà com a prova davant la seguretat social que la parella porta, efectivament, constituïda com a tal i registrada el temps que especifiqui la normativa vigent. Per tant, es tindrà dret a percebre la pensió de viudetat. Es crea, així, un mitjà útil i suficient per acreditar l'existència de la parella de fet. A més, cal fer esment de la seva possible transcendència a nivell de la normativa de la Unió Europea.

És cert que a Catalunya han existit registres municipals de parelles de fet, però han anat caient –com molts de vostès han anat anomenant– en desús, bàsicament per dues raons. La primera, que els registres no estaven connectats entre si i, per tant, podia haver-hi una persona inscrita amb dues parelles estables diferents en dos municipis diferents. Conscients d'això, era molt difícil que la inscripció en un registre municipal servís com a mètode de prova per demostrar la convivència davant de la seguretat social. La segona és que, atès que la llei catalana considera constituïda una parella independentment que estigui inscrita o no, moltes parelles no s'inscrivien en els registres municipals. A més, cal tenir en compte que molts ajuntaments no oferien als seus ciutadans aquest registre, ja que és una qüestió potestativa i no obligatòria de cada ajuntament, i alguns limiten la possible inscripció als seus vilatans.

La sentència del Tribunal Constitucional, doncs, situava les parelles estables a Catalunya en una situació de desprotecció, i per això és necessari crear un registre d'àmbit de Catalunya. A la passada legislatura es va aprovar una proposta de resolució per unanimitat de tots els grups, que instava el Govern a crear aquest registre, que s'ha fet a través d'una llei. Aquest és el punt que avui estem debatent, convalidant.

Tenint en compte la urgència per construir aquest registre, s'ha fet mitjançant un decret llei per atendre i protegir un dret del ciutadà. El decret llei que avui debatem estableix la creació d'aquest registre mitjançant una disposició en el Codi civil de Catalunya. Creiem que així es dona compliment tant al mandat parlamentari de crear el registre com, alhora, fer un pas endavant per garantir la igualtat entre totes les formes estables de parella, estiguin constituïdes com a matrimoni o com a parella estable.

Agrair, en aquest moment, també, la col·laboració entre les associacions municipalistes i el Col·legi de Notaris per tal de facilitar la coordinació amb el Departament de Justícia a l'hora de construir el registre. Entenem que aquesta col·laboració possibilitarà una gran capillaritat d'accés al registre a través dels notaris i els ajuntaments que ho

vulguin, aspecte positiu també a esmentar a partir de les paraules del conseller, on s'assegura la universalitat i gratuïtat de l'accés al registre de parelles establertes.

Per aquestes raons votarem favorablement a la convalidació del decret llei.
Moltes gràcies. *(Aplaudiments.)*

La presidenta

Acabat el debat, procedirem a la votació.

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

D'acord amb l'article 155.3 del Reglament, s'entén que els vots afirmatius són favorables a la validació del decret i els vots negatius són favorables a la derogació.

(Carlos Carrizosa Torres demana per parlar.) Per què em demana la paraula, senyor Carrizosa? *(Veus de fons.)* No, és que estem tocant el timbre i esperem un minut. *(Veus de fons. Pausa.)*

Ara sí, comença la votació. *(Pausa.)*

Vist el resultat, el Decret llei 3/2015 queda validat per 131 vots a favor, 0 vots en contra i 0 abstencions.

(Aplaudiments.)

D'acord amb l'article 155.4 del Reglament, un cop ha estat validat el decret llei preguntat a la cambra si algun grup parlamentari vol que es trameti aquest decret llei com a projecte de llei. *(Pausa.)*

Atès que no hi ha cap petició, aquest decret llei no es tramitarà com a projecte de llei. Continuem, doncs, amb el següent punt de l'ordre del dia.

Report de la Diputació Permanent

243-00001/11

El segon punt és el report de la Diputació Permanent.

D'acord amb l'article 74.5 del Reglament, la Diputació Permanent ha de donar compte al Ple del Parlament de les decisions adoptades i dels afers tractats en el període entre legislatures.

Atès que el report de la Diputació Permanent està inclòs en el dossier del Ple, que ha estat distribuït a tots els diputats i diputades, els prego, doncs, que se n'eximeixi la seva lectura.

Si hi estan d'acord, podem donar per substanciat aquest punt de l'ordre del dia. Hi estan d'acord? *(Pausa.)*

Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones

401-00002/11

Doncs, a continuació es llegirà la Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones. Farà la lectura el vicepresident segon.

El vicepresident segon

«Declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones.

»Amb motiu del Dia Internacional per a l'Eliminació de la Violència contra les Dones, que se celebra el 25 de novembre, el Parlament de Catalunya vol manifestar el rebuig a la violència masclista i vol contribuir institucionalment a eradicar-la mitjançant una actitud decidida.

»Les xifres visibles de la violència masclista en totes les seves formes i expressions, com els maltractaments en l'àmbit de la parella, la violència sexual o els assetjaments laborals, entre altres múltiples manifestacions, i l'evident augment de la violència entre la població més jove constaten una realitat inacceptable en qualsevol país democràtic.

»I Catalunya no és aliena a aquesta realitat. Segons dades oficials, enguany sis dones han estat assassinades i en els darrers deu anys ho han estat cent sis dones. És una xacra

que no para de créixer dramàticament i que qüestiona els fonaments de la democràcia, incapaç de garantir el dret de les dones a viure lliures de violència.

»Malgrat que avui hi ha legislació específica, com la Llei orgànica 1/2004, del 28 de desembre, de mesures de protecció integral contra la violència de gènere, la Llei 5/2008, del 24 d'abril, del dret de les dones a eradicar la violència masclista, o la recentment aprovada Llei 17/2015, del 21 de juliol, d'igualtat efectiva de dones i homes, que representen un pas ferm per a traslladar la violència masclista de l'àmbit privat a l'àmbit públic i polític, el Parlament de Catalunya constata la necessitat de reafirmar un compromís estable i perseverant de les administracions públiques i d'adoptar les mesures i dotar els recursos que permetin abordar la xacra de la violència masclista des d'una perspectiva integral i multidisciplinària i incidir en tots els factors que la perpetuen.

»En aquest mateix sentit, el Parlament de Catalunya es fa ressò de les demandes de les organitzacions que alerten dels incompliments de la legislació internacional, de la necessitat d'impulsar el desplegament a Catalunya de disposicions per a eradicar la violència masclista i de la necessitat de fer un canvi de rumb decisiu, amb polítiques actives i valentes de lluita contra el masclisme.

»Cal fer saber als agressors el rebuig i la condemna absoluta de totes les expressions de violència masclista, també de les més subtils i simbòliques. Cal emetre un missatge contundent per tal que quedi clara la tolerància zero cap als feminicidis i la violència masclista en totes les seves formes.

»En aquest sentit, el Parlament de Catalunya, en compliment de la Declaració sobre la primera víctima mortal per violència masclista a Catalunya del 2015, llegida el 22 de gener de 2015, ha reprès el compromís de "lamentar a l'inici de cada sessió plenària, cada vegada que hi hagi una dona morta per violència masclista, el nou cas ocorregut i el nombre total de víctimes mortals, com a mesura per a avançar en la sensibilització i la prevenció de la violència masclista a Catalunya".

»Atès que és necessària més sensibilització de la societat cap a aquesta xacra que és la violència contra les dones, el Parlament de Catalunya fa seva la reivindicació de les institucions públiques i la societat civil de desplegar la Llei d'igualtat efectiva de dones i homes.

»Parlament de Catalunya, 19 de novembre de 2015.»

La presidenta

Moltes gràcies, a tots i a totes.

I s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a un quart de dotze del matí i dos minuts.